

NISAM JA JULIJA

Piše: Zorana Mihajlović

Neka jedu govna svi oni koji me ne vole. A ne vole me i što sam poslednjih mesec dana bila družbenica Verana Matića. Veran nije uvek veran, osim prijateljima u Londonu. Veran je sposoban igrač, London ga voli, a mene ne vole u Moskvi. Ustvari, neka jedu govna, ni ja mnoge ne volim. A naročito tog ministra Bačevića. Baš me je opanjkavao u Moskvi.

Mislila sam, jadna ja, da će Veran da me spasi, znate kakva sam ja, samohrana majka, lako se predajem. Igrala sam protiv Južnog toka, nože mi se nisu spuštale, takoreći. Hladna mi je nešto ta Moskva, lepše su mi bile magle iz Londona. Ali, grdna ja, prevarila sam se. Magle su uvek magle. Škode disanju. I taman kada sam se ugnjezdila, evo dođe zla vremena. Premijer Dačić predložio je moje razrešenje. A moji naprednjaci će da se prave ljudi. Jadna ja. Ali, neću se ja dati. Mislim dajući se kome hoću, kao i do sada, nisam ja stidljiva, emancipovana sam. Menjala sam i ljude i partije.

Dok sam bila u G17, profesor Labus, tadašnji podpredsednik Vlade Srbije uzeo me je za savetnicu. Bog te video, ja baš procvetala. Kao bela Rada. I dogurala sam do ministarke energetike, guverner sam Evropske banke za rekonstrukciju i razvoj, naučni sam saradnik Ekonomskog fakulteta u Beogradu. Ipak sam ja pametnica, platu primam samo na njemu sam profesor. Sve prolazi, Mića rektor ostaje.

Lobirala sam protiv izgradnje Južnog toka kroz Srbiju, mada mi je bilo jasno da Nabuko neće moći da prođe. Kao da sam ja, grdna ja, jedina koja

U Srpsku naprednu stranku došla sam po zadatku. Poslao me je Miki Rakić. Idi, kaže mi, trebaćeš im. Lepa si žena, i treba da lažeš, verovaće ti se. Lepe žene gledaju, a ne slušaju ozbiljno. I, reče mi još Miki, čuvaj se, navaliće ko mutavi na tebe!

Naprednjaci su bivši radikali, i radikalni su. E, tu se ja, grdna ja, istrčim, rekavši da pederi ne mirišu žene. Miki me pogleda iskosa, a ja se štreknem.

I lagala sam, nije da nisam. Idi, kažu mi, i reci da nije istina da Toma plaća mesečno 7,5 hiljada evra, odnosno deset hiljada dolara Wilijemu Montgomerija, bivšeg američkog ambasadora u Beogradu. Tolika mu nije bila ni ambasadorska plata. Bili voli pare, a Mišković je slao Tomi da ga isplati. A, pravo da vam kažem, Bili jeste svašta lupetao, svašta je obećavao. Mene je gosn' Bili poredio sa svojom ženom, a na šta je mislio još nisam skontala, mada kada sam upoznala Lin, jadna ja, pa ona je gora od mene!

Kada je bilo izvesno da će SNS ući u Vladu, Aca je poručio da će napraviti Vladu bez masona, misleći da se odrekne mene i Gorana Kneževića. E, ne ide to tako lako. Gorana je kasnije pedalirao, ali mene još nije.

Po povratku Tome iz Moskve vidim ja, i čujem, da nije dobro prošao, a i meni se ne piše dobro. Odlučim i ja da se pokrenem, otišla bi u Moskvu, da mi nože vide puta, da svom ruskom kolegi, u oči, kažem da sam kooperativna, da podržavam gradnju Južnog toka. Naučila sam da lažem, a da ne pocrvenim. A i Veran me naučio, dok smo se tuširali, da treba igrati na više karti. Otvoreno radiš za London, a puštaš da te Moskva, ili Berlin

me ogadio u Moskvi. Čujem da je rekao da će me iz Vlade Srbije preseliti u javnu kuću. Ja pomislih da misli na neko javno preduzeće, a ja sam, hvala Bogu, u više upravnih odbora. Kada ono, shvatim ja, govna je mislio na kuću sa fenjerima. Ljubomorani je što sam, i u ovim godinama lepša od njegove kćerke, koja je Tomina snaja, a, pravo da vam kažem, i ona je više u prometu od mene.

Ako iz Moskve dune hladan vetar, od koga se i Toma prehladio, ja se neću dati. Nisam ja Julija Timošenko, pa da me zbog Rusa stave u zatvor. Imam ja svoj ponos, svoj posao, svog Miću rektora. Znam da će me svi oni koji su kao kerovi obletali oko mene, odmah zaboraviti.

Vratću se ja Mići rektoru. Opet ću biti profesor sa katalogom. Lepo je to kada te gleda pravo u oči i grudi toliko mladih ljudi. A ja onako obešnjački namignem, svaki od njih misli da sam njemu poslala dimni signal. Posle časa me onda sačekuju ispred fakulteta, kao da nešto pitaju. Hrabriji to rade i ispred sale za predavanje. Najdrčniji em tiho saopštim: večera u sedam, sedam u tvoje krilo, i kažem adresu.

Nije lako, majke mi, živeti u Srbiji. Mnogo je prosta-

sa mnom da razgovara. A on meni: oooo, gospodo, vi jeste masni, ali ja volim tako razbacane. Skot od čoveka.

Majke mi, sad kada sam u naprednjacima, kontam da bi bolje prošla da sam peder, odnosno lezbos. Upamtićete vi Zoranu, Verana mi moga. ●

je radila protiv interesa svoje zemlje. Pa, ovde u Srbiji većina voli da radi za strance. A ja sam iz Tuzle.

placa. Umiljato janje dve sise sisa. A i ja sam naučila da sisam, nisam gadljiva.

Ali, onaj govнар Bačević

kluka. Tako ja jednom skotu, neka jede govna, pička mu materina, kažem da sam ja masonka, i da ne može tako

